Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
juny 2008
BarriSants.org
la Burxa
10 anys
periòdic de comunicació popular
núm. 119

APOSTASIA COL.LECTIVA
170 persones es van donar de baixa de l'Església catòlica durant l'acte inicial de la campanya del col·lectiu santsenc *Nosaltres Marxem*. **Pàgina 5**

La fallida de SEOP atura les obres de l'Hamsa

La constructora SEOP, adjudicatària de les obres de transformació del solar de l'Hamsa, ha fet suspensió de pagaments. Com a conseqüència, han quedat paralitzats els treballs d'urbanització de l'espai on s'ubicava el centre social okupat, desallotjat ara farà quatre anys. Aquest fet augura un futur incert per a la plaça, les 350 parcel·les d'aparcament i els pisos «amb zona comunitària i piscina» que es continuen anunciant a la web de la promotora. **PÀGINA 4**

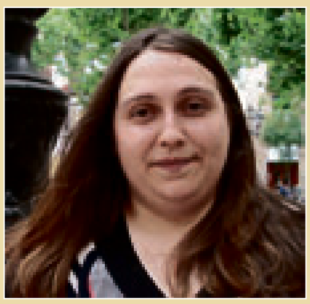
Vallespir, 25: nou cas de 'mobbing' al barri

Les cinc famílies amenaçades de quedar-se sense casa estan lluitant contra la propietària, que els vol fer fora al·legant l'estat ruïnós de l'edifici on viuen. El veïns de l'immoble del carrer Vallespir neguen aquesta situació i esperen que els peritatges judicials els donin la raó, però han tret el seu cas a la llum per denunciar la injustícia que estan patint.

A més de d'adoptar la via legal, han difós el seu cas, amb el suport del Centre Social de Sants, als mitjans de comunicació i han penjat una pancarta a la façana. **Pàgina 4**

La façana del número 25 de Vallespir llueix una pancarta de denúncia pels fets. **ALBERT GARCIA**

Pilar Moreno García
La presidenta del Comitè d'Empresa d'Euroresidencia Sanitas Les Corts ens explica els motius de la vaga del sector de la dependència. **Pàgina 12**

Opinió
Continua la polèmica del transvasament

PÀGINA 2
Josep Sabaté i Ibáñez, membre de Jóvens en Defensa de l'Ebre, respon l'article de l'ambientòleg Arnau Urgell publicat a LA BURXA, 118. A l'article, Urgell defensava la recerca d'una solució pragmàtica al problema de la sequera. Sabaté aprofitarà aquestes línies per qüestionar els pilars bàsics de la defensa del transvasament Ebre-Barcelona.

Cultura
Pau Riba endega la faràndula compromesa

PÀGINA 10
El projecte «Divendres, faràndula a Sants», promogut per l'Assemblea de Barri de Sants per incrementar l'oferta d'oci compromès al barri, va iniciar la temporada amb una proposta de risc: Pau Riba en clau de poseia. Tot i l'insòlit de l'espectacle, les persones assistents van poder gaudir d'una bona estona.

Arreu
El cas d'en Franki: 2 anys i 7 mesos per una bandera

PÀGINA 11
Des de l'empresonament de Francesc Argemí, el 28 d'abril, s'han multiplicat les accions i mobilitzacions de suport: des de persones penjades a la Sagrada Família i a un pont de la B-23, fins a mocions presentades als ajuntaments demanant la immediata posada en llibertat del jove terrassenc.

Musiquetes

PÀGINES CENTRALS
El disc *Musiquetes per a la Bressola* és una recull de cançons populars infantils adaptades als nous temps que neix dels Amics de la Bressola (escoles bressol en català de la Catalunya Nord).

Patents? No, gràcies

PÀGINES CENTRALS
La secció *Burxant els bytes* ens parla del negoci de les patents en el programari i per què cal potenciar l'ús del *software* lliure.

Més de 10 any d'ABS

PÀGINA 8
Per celebrar el 10è aniversari de l'Assemblea de Barri de Sants (ABS), aquesta ha editat un llibre on fa un recorregut per la seua història. *Més d'una dècada revolucionant el barri* n'és el títol.

Opinions

Editorials

L'educació no obligatòria: un fracàs vergonyós

El sistema educatiu està relegant a l'oblit l'ensenyança no obligatòria, que respon a les necessitats d'infants, joves i adults fora de les etapes de primària i secundària.

Tot i que hauria de ser notícia tot l'any, els mesos de matriculació i preinscripció per al nou curs són un bon moment per fer un repàs de l'oferta educativa al nostre barri. I, especialment, de l'ensenyament no obligatori. Tres són els aspectes que aboquen llum sobre la mala situació d'aquesta franja educativa: la insuficient oferta de places (públiques i privades) a les escoles bressol, la recent notícia del tancament de la majoria de centres de batxillerat nocturn i la manca d'espais per a la formació de persones adultes. És en aquestes etapes on es veu reflectida la voluntat del Govern d'oferir un ensenyament de qualitat i accessible per a tothom amb igualtat de condicions i oportunitats. O, més aviat, la *nul·la* voluntat de fer-ho. La qüestió de fons és que en l'ensenyança *obligatòria* no els queda més remei que cobrir la demanda, atesa l'obligatorietat (valgui la redundància) dels estudis de primària i secundària. Però, en el cas de les escoles bressol, la manca de previsió (després d'anys d'estancament de la natalitat s'està vivint un *boom* demogràfic) i la desídia a l'hora d'atendre les necessitats de la conciliació laboral i familiar han dut a un dèficit històric de places. D'altra banda, la formació de persones adultes i l'existència d'un batxillerat nocturn presencial que permetin donar una segona oportunitat a grans i joves no figuren entre les prioritats del sistema educatiu català. Aquests dies, amb diferents matisos, s'està escrivint la crònica d'un fracàs vergonyós que hauria de preocupar tota la societat i que hauria de fer reflexionar sobre quina és la lliçó que estan impartint els governants d'aquest país.

La bandera que val 2 anys i 7 mesos de presó

Es pot anar a la presó per una bandera? Encara que sembli una pregunta estúpida, és real. I la resposta és 'sí'.

Després d'un mes empresonat, les mostres de suport i solidaritat cap a Franki s'han multiplicat arreu dels Països Catalans. La realitat és que ningú no sembla creure's del tot que un jove hagi de complir una condemna tan dura i amb tantes irregularitats de fons, sobretot tenint en compte que no hi ha cap prova de la seva presència al lloc dels fets. Una vegada més, l'Estat se serveix de la seva maquinària judicial, que jutja i empresona uns mentre manté impunes d'altres. Una vegada més, hem d'escriure i fer-nos ressò del fet que un company de lluites està patint els efectes de la repressió, privat de llibertat. Però, també una vegada més, la gent sortirà al carrer i no es cansarà de cridar i protestar per aquesta decisió. Llibertat Franki!

Opinió

Pensem-hi fredament...

Josep Sabaté i Ibáñez

Ara que les pluges ens han tret de la situació d'emergència podem tornar a una relativa calma i plantejar la situació d'una manera més serena, sense que ningú vegi amenaçat l'abastiment d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Des dels anys setanta s'han projectat vuit transvasaments sobre l'Ebre, tots igual de necessaris i urgents, sense els quals grans àrees de població haurien tingut greus restriccions. Però aquests no es van fer i l'apocalipsi anunciat tampoc va arribar. Això forma part de la memòria col·lectiva de les Terres de l'Ebre i ningú s'hauria d'estranyar perquè la gent d'estes comarques ens oposem als transvasaments i desconfiem per sistema de les *noves* raons del govern de torn. L'experiència ha demostrat que darrere els transvasaments mai hi ha hagut situacions d'emergència per a la població, sinó que eren emergències econòmiques i polítiques: els transvasaments van estretament lligats a grans projectes urbanístics i a les exigències d'empreses constructores que demanen un *New Deal* quan vénen crisis. La darrera «emergència nacional» ha posat al descobert el cinisme del tripartit de la Generalitat amb les incoherències d'una sequera que amenaçava amb restriccions la població però que era molt permissiva amb la indústria, la construcció i el turisme. El Govern havia buscat un escenari adequat que legitimés la interconnexió, per continuar així amb una política d'obres públiques innecessàries en lloc de fer una gestió seriosa i sense interessos privats de l'aigua.

Els transvasaments mai són obres d'emergència, sinó obres estructurals: generen un model del territori que el trinxa, que mai tindrà prou aigua ni

prou terra, que necessita transvasaments, mà d'obra barata i energia quan ja no sap cap a on expandir-se. Aturar els transvasaments és tancar l'aixeta a l'especulació i oposar-se a un model de ciutat i territori mercantilitzat, pensat per al turisme i els negocis però no per a les persones que hi viuen.

I per a nosaltres, jóvens de les Terres de l'Ebre, també és la manera de lluitar per fer possible el futur als nostres pobles.

Opinió

Els manifestants silenciats

Àlex Tisminetzky

Any rere any, a Barcelona es va eixamplant la diferència entre la manifestació anticapitalista unitària de la tarda i les convocatòries d'UGT i CCOO al matí. Mentre que al matí els sindicats oficials apleguen poc més d'un miler de delegats i altres professionals de la burocràcia sindical, a la tarda milers de treballadors, precaris, immigrants i col·lectius anticapitalistes omplen els carrers de reivindicacions i lluites laborals i socials.

Els mitjans de comunicació, públics i privats, sembla, però, que no volen ni tan sols veure aquesta realitat. I, així, les convocatòries de CCOO i UGT compten cada cop amb més seguiment en planes i portades mediàtiques des d'on oferir pau social i acords amb la patronal per a futures reformes laborals, mentre que els milers de manifestants de la tarda no es mereixen ni un trist breu.

Però els manifestants invisibles cada cop són més, i enguany celebraven la victòria dels conductors de TMB, mentre reivindicaven la llibertat del Franki. Consignes que els mitjans volen amagades, però que cada cop s'estenen més.

I és que els sindicalistes de CCOO i UGT hauran de necessitar molt més que l'ajuda dels mitjans del poder per amagar el seu creixent descrèdit entre la població, mentre una forma diferent i alternativa de sindicalisme avança, com ho han demostrat els conductors d'autobusos de TMB.

Salt de plens

Bombolla

Quel Ness

La bombolla ha esclatat, ningú no sap com ha estat!

Ha estat Xauxa durant gairebé una dècada. Venc, compro, revenc, guanyo, hipoteco, rehipoteco, interessos baixos, molt baixos, terminis llargs, molt llargs. S'ha acabat. La festa s'ha acabat. Tot i que per a moltíssima gent el fet de comprar un pis no ha estat una festa, sinó l'única sortida per poder tenir un lloc on viure (atesos els preus, la poca oferta i les males condicions del lloguer). Ara bé, darrere de tot plegat hi ha hagut uns interessos econòmics inconfessables o, millor dit, confessables del tot. Començant per la Generalitat que ha anat cobrant religiosament els suculents percentatges derivats de les transmissions patrimonials. No diguem els ajuntaments, amb les fosques –però fetes a la llum del dia– operacions de requalificació i amb el cobrament dels impostos derivats de la frenètica activitat relacionada amb el totxo. Continuant per tots els «professionals» que giren al voltant de la construcció (o en podríem dir *especulació* directament?), és a dir, constructors, instal·ladors, promotors, agents immobiliaris (API), notaris i, com no, els insaciables bancs i caixes que per poder captar clients podien arribar a deixar el 110% de l'operació de pisos amb taxacions desorbitades.

Bé, doncs, ara tot són exclamacions. Tothom es queixa, no es ven ni un pis, els lloguers es disparen, però el preu dels habitatges encara augmenta, poc però augmenta. Per què, d'una vegada, algú no agafa el toro per les banyes i reconeix que tots plegats ens hem passat? Que entre tots hem mort la gallina dels ous d'or? Culpar la crisi econòmica és molt fàcil, però hi ha arguments més sòlids, com ara que, a Barcelona, per menys de 280.000 euros és difícil, per no dir impossible, trobar un pis una mica decent. Això equival al sou d'un mileurista durant 30 anys o més, sense els interessos ni les despeses de compra. S'han perdut les proporcions. S'ha perdut el nord. Les hipoteques, com deia fa poc en Balatasar Porcel, s'han convertit ens segrestos legals. Et tenen enganxat de per vida.

Pregunta ingènua: seria tan difícil reconèixer que els pisos estan sobrevalorats i que s'endegués un pla de xoc perquè els preus fossin adequats al seu valor real, d'acord ambla renda mitjana de la població? És clar que això és somiar truites. Els bancs i els mateixos propietaris posarien el crit al cel, perquè, exceptuant els qui l'han comprat fa poc, la majoria de propietaris van comprar el pis bastant per sota del seu preu actual. Qui més qui menys sabia que el valor del pis s'incrementaria en qüestió de poc temps. Qui més qui menys ha especulat. Però ara el mal ja està fet i de moment no s'albira cap solució al problema. La tímida llei del dret a l'habitatge, que teòricament pot obligar a posar en lloguer els pisos desocupats, no sembla que pugui solucionar gran cosa.. A part d'exclamar-se, ningú no fa cap gest, ni que sigui simbòlic, per fer veure que té ganes de trobar una solució.

La bombolla ha esclatat; tothom se n'ha exclamat.

Sants

Suspens en educació no obligatòria

Els mesos que van d'abril a juny són mesos de preinscripció i matriculació escolar. Des de LA BURXA hem volgut fer un examen de l'oferta educativa dels nostres barris.

Ester Rams
Sants

L'increment de les taxes de natalitat després d'anys de pocs naixements, l'augment de l'ocupació de les dones, l'afebliment de les xarxes informals de cura i les demandes socials relacionades amb la igualtat d'oportunitats entre homes i dones o les necessitats de conciliació de la vida personal, familiar i laboral han posat sobre la taula les importants mancances en l'escolarització dels infants menors de tres anys.

Però cal tenir present que quan es parla d'atenció a la primera infància ens podem referir a una gran diversitat de mesures i no únicament a serveis escolars. Però aquestes alternatives són gairebé inexistens al nostre país.

L'etapa dels zero als tres anys es caracteritza pel dèficit de places malgrat que, any rere any, va creixent el percentatge de famílies que porten els seus fills a les llars d'infants. A Barcelona, durant el curs 2007-2008 ho feia el 36,6% de les famílies, una xifra superior a la mitjana catalana.

LES ESCOLES BRESSOL A SANTS

A Sants-Montjuïc, el curs 2007-2008 l'oferta de places cobria només el 38,8% del total d'infants d'aquestes edats, i les places públiques representaven el 31% d'aquestes. Això suposa que només un 12% dels infants del districte poden optar a una escola bressol pública, per sota de la mitjana de la ciutat, que està al voltant del 14%. El Síndic de Greuges assenyala que aquest important dèficit de places públiques fa que Catalunya sigui la comunitat autònoma amb un accés més desigual i menys normalitzat a aquesta etapa educativa.

Però més enllà de l'oferta, les escoles bressol també presenten altres mancances, com són les elevades ràtios infant-educador (12,4 en les públiques i 13,9 en les privades, quan haurien de ser inferiors a 9), l'elevat preu o la rigidesa dels horaris, que no s'adapta a la creixent flexibilització de les jornades laborals.

PRIMÀRIA I SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIES

Per a l'etapa obligatòria, dels sis als setze anys, les dades del Consorci d'Educació de Barcelona posen de manifest que a Sant-Montjuïc només el 54,8% de les places són en centres públics. D'altra banda, el Síndic alertava de la mala distribució de l'alumnat nouvingut al nostre districte, amb el perill de crear *escoles gueto*. Aquest segregació es pot veure aguditzada amb la recent creació de quatre instituts, un dels quals és l'IES Joan Coromines, que acolliran tots els nois i noies estrangers que s'incorporin als centres educatius un cop iniciat el curs. Diversos sindicats ja han mostrat la seva preocupació per la mesura.

BATXILLETAT NOCTURN I EDUCACIÓ DE PERSONES ADULTES

L'IES Emperador Carles és un dels cinc centres de Barcelona on es pot i es podrà estudiar batxillerat nocturn. Però la intenció del Departament d'Educació de retallar l'oferta d'aquesta modalitat educativa ha posat en peu de guerra tota la comunitat educativa, i des d'USTEC-Stes o la FAPAC es considera que s'està intentant privatitzar aquest sector. S'han recollit més de 17.000 signatures contra la «suspensió-reducció» d'aquests estudis.

Porta d'entrada de l'IES Emperador Carles, l'únic institut amb batxillerat nocturn a Sants. ESTER RAMS

Pel que fa a l'educació de persones adultes, aquest és un altre àmbit que s'ha mobilitzat darrerament per oposar-se a les intencions del Departament d'Educació de congelar l'oferta educativa i les plantilles dels centres. Al barri hem de tornar a constatar el buit que hi ha en aquest aspecte després del tancament del centre del carrer Tarragona.

Nombrosos estudis assenyalen la importància de l'educació postobligatòria com un element essencial per a la igualtat d'oportunitats i com a eina per a la transformació social. Però aquest índexs ja són especialment baixos a Catalunya i, segons els sindicats, correm el risc que, quan s'apliquin les propostes del Departament d'Educació, disminueixin encara més.

El dèficit d'escoles Bressol

Curs 2007-2008
Districte Sants-Montjuïc
Infants de 0 a 2 anys: 4.563

Places d'escola bressol: 1.766 (38,8% del total d'infants)
***Centres públics:** 551 (31,3% de les places)
***Centres concertats:** 41 (2,3% de les places)
***Centres privats:** 1.170 (66,4% de les places)

Preus de l'escola bressol amb el servei d'alimentació inclòs
***Centres públics:** 248 €/mes
***Centres privats:** mitjana de preus superior als 300 €/mes

Curs 2008-2009
Preinscripció d'escoles bressol municipals de Sants
***Pau.** Oferta de places: 73; places vacants: 46; sol·licituds: 164.
***Guinbó.** Oferta de places: 36; places vacants: 18; sol·licituds: 38.
***L'Esquirol.** Oferta de places: 63; places vacants: 37; sol·licituds: 132.

Total
Oferta de places: 172
Places vacants: 101
Sol·licituds: 334
El 30% de les sol·licituds gaudirà d'una plaça pública.

Opinió

«El nocturn és com una porta oberta en un camí ple de passos barrats»

Pasqual Farràs. Cap d'Estudis de l'IES Emperador Carles

L'Emperador Carles ha ofert els estudis en horari nocturn des dels seus inicis, fa prop de 40 anys. Hi estudien uns 100 alumnes, dels quals entre 30 i 40 finalitzen els estudis. Aquests alumnes accediran després a cicles formatius de grau superior o a la universitat.

Més important que la xifra és el fel que aquests estudiants podran continuar la seva formació després que el sistema més convencional els hagi tancat les portes. Els estudis nocturns són una efectiva i indispensable segona oportunitat que molts joves saben aprofitar. Els professors que hi hem estat treballant durant temps rebem sovint el testimoni dels qui havien estat alumnes nostres, ara professionals qualificats i solvents; amb criteri i perspectives; integrats, però crítics; feliços, però no satisfets. En l'itinerari que els ha dut fins on són, la possibilitat dels estudis nocturns va actuar com una porta oberta en un camí ple de passos barrats.

L'argument principal que publicita la nostra administració per suprimir –o retallar– el batxillerat nocturn és l'econòmic. Es tracta de concentrar recursos per tal d'evitar, diuen, el malbaratament, i ho amaneixen fins i tot amb arguments solidaris, pretesament progressistes: el que ens estalviarem en formació d'aquestes minories que no han sabut aprofitar la seva oportunitat quan tocava ho podrem afegir als pressupostos per atendre altres noves necessitats més urgents. En definitiva, excuses de mal pagador a fi de dissimular la crònica gasiveria i desatenció de les successives administracions a l'hora d'atendre les necessitats de l'ensenyament públic. I el que és pitjor, amb un to que gairebé culpabilitza els qui encara defensem la viabilitat d'aquesta opció.

Deixeu-me dir, tot i que pugui semblar massa abrandat: què deu costar cada alumne que surt d'un institut amb el títol de batxillerat? I quin deu ser l'equivalent, en metres de via per a trens d'alta velocitat, en subvencions per a fastos culturals publicitaris i autocomplaents, en parafernàlia per a defensa i seguretat, en hores i hores de programacions supèrflues en els nostres mitjans públics, i tot el que hi vulgueu afegir?

El Departament d'Educació ofereix, només faltaria, alternatives: educació a distància, virtual, *on-line*. Tot plegat ignorant que l'aprenentatge és un procés que sorgeix de la interacció entre l'ensenyant i els seus alumnes, un trajecte en el qual intervé la raó però també l'emoció, una experiència construïda des d'uns valors que es concreten en la relació personal, una aventura humana. Ignorant, per negligència o mala fe, que l'educació és un procés de socialització, de comunicació, d'integració. Què se suposa que han de fer els joves, sols, soles, tancats a casa, davant l'altar de la pantalla sagrada, revisant apunts per… per arribar a ser què? Són només la miopia i la demagògia habituals de l'esquerranisme modern, o és estultícia de debò?

Bé, de moment el nostre centre s'ha salvat de la primera retallada i seguirà obert. Ja em disculpareu el to potser massa professoral. Però mentre l'Indiana Jones afirma que només és professor de tant en tant, jo ho sóc sempre, no hi puc fer més.

Podeu llegir l'article sencer a: www.barrisants.org

Sants

A PEU DE CARRER

Solidaritat entre barris

Santsenques i santsencs contra el Pla Caufec

Durant els dies 19, 20 i 21 de maig, la muntanya de Sant Pere Màrtir, a Esplugues, es llevà contenta en veure com uns activistes es disposaven a aturar les obres que pretenen destruir-la amb la construcció de 90.000 m2 d'oficines, 709 habitatges i dos hotels. El resultat d'aquestes protestes: 35 persones arrestades.

La procedència dels activistes era molt diversa: del Bages, el Berguedà, el Baix Ebre, el Barcelonès i el Baix Llobregat. Entre ells, n'hi havia uns quants que som de Sants. Per què aquest poti-poti? És molt senzill: la ràbia circula per l'interior dels nostres cossos com un combustible inflamable en veure la multitud d'agressions que està patint el territori, sobretot a causa de macroprojectes urbanístics com el Pla Caufec. Com a resposta a aquests plans, la societat civil s'ha organitzat en plataformes utilitzant línies d'actuació diferents per fer pressió sobre els qui tenen la paella pel mànec: manifestacions, recollides de signatures, peticions als plens municipals, processos judicials... Però res, mai no escolten, continuen fent cas omís dels qui reneguem d'aquest model de vida. I vam pensar que calia fer un pas més, saltar-nos aquestes normes i aturar les obres. No ens volíem quedar de braços creuats veient com arrassen tot el que tenen davant seu. Per això ens vam encadenar a les obres del Pla Caufec.

L'any passat van ser les obres de l'alta velocitat; aquest maig, Esplugues. On serà la propera acció? Potser a Sallent (contra les activitats d'extracció de potassa, culpables de la salinització del Llobregat), o a les Terres de l'Ebre (hi ha on triar: nuclears, eòliques, transvasaments) o al nord, contra la línia de molt alta tensió. O bé al nostre barri, per aturar les obres del Calaix o les de la torre Malaia. Qui ho sap?

Vallespir, 25: «Ens hauran de treure les excavadores»

Així de contundents es mostren les cinc famílies que viuen al número 25 del carrer Vallespir, davant de la voluntat de la propietària de tirar l'edifici a terra per construir-hi nous habitatges.

Ester Rams
Sants

Aquestes famílies van haver de comparèixer als jutjats el passat 27 de maig perquè des de la propietat es vol declarar la finca en runes i rescindir els contractes de lloguer. La propietària al·lega que té la facultat de fer-ho si les obres de rehabilitació superen el 50% del valor de l'immoble.

Però els inquilins, que no van conèixer les intencions de la propietària fins que no van rebre una notificació judicial a finals d'abril, afirmen que les taxacions dels habitatges i de les obres no es corresponen amb la realitat: «Han valorat els pisos entre 12.000 i 17.000 euros. Per aquests preus els comprem nosaltres», afirmen. A més, han buscat un arquitecte i un aparellador que després d'examinar l'edifici asseguren que no es troba en estat ruïnós, tot i que cal fer-hi reparacions. Ara, i després de la compareixença judicial, seran els pèrits municipals els que hauran d'examinar l'edifici i certificar-ne l'estat.

«Si hi ha una mica de justícia, guanyarem, però ho tenim difícil perquè lluitem contra una família molt ben situada», es queixa una de les veïnes. «És casa nostra i els inquil·lins més recents fa més de 25 anys que hi viuen! Tots som pensionistes i no tenim on anar, tot i que si en tinguéssim tampoc marxaríem». Afirmen que els costarà fer-los fora. Per aquesta raó, els inquilins, a més de defensar-se judicialment, han decidit fer pública la seva situació. Amb el suport del Centre Social de Sants han difós el seu cas als mitjans de comunicació i han penjat una pancarta a la façana.

Des de l'entitat veïnal denuncien que aquest cas segueix el patró de l'assetjament immobiliari, que acostumen a patir persones grans o pensionistes que viuen en finques antigues, amb contractes de lloguer indefinits, i que són vistes pels propietaris com a «poc renidbles».

El desguaç de la façana interior és una de les reparacions que s'han de fer. **ALBERT GARCIA**

Suspensió de pagaments al solar de l'Hamsa

E. R.
Sants

El 17 de març la constructora SEOP Obras y Proyectos presentava als jutjats de Madrid una sol·licitud de concurs voluntari de creditors (antigament conegut com a *suspensió de pagaments)*. SEOP va haver de recórrer a aquesta mesura per tal de garantir el futur de l'empresa davant les dificultats de pagament als proveïdors, però va haver de retirar la proposta per manca de recolzament dels seus creditors. Així, es preveu que el període d'insolvència de la companyia s'allargui fins al 2009, de manera que els projectes que estava desenvolupant quedaran paralitzats.

FUTUR INCERT

No se sap què passarà amb la urbanització de l'espai que ocupava l'Hamsa. La seu catalana de la constructora no dóna resposta i passa la pilota al Grup Inbesos, la promotora immobiliària dels més de 60 pisos i les 350 places d'aparcament que ja estan mig construïts al solar. Des de LA BURXA ens hem posat en contacte amb aquesta empresa, que afirma no saber què passarà amb les obres, ja que tampoc saben quin serà el seu futur. Sigui com sigui, la web del Grup Ibesos encara publicita la promoció del carrer Miquel Bleach, amb «habitatges amb zona comunitària i piscina, plantes baixes amb jardí i àtics amb àmplies terrasses».

Les obres ja fa un mes que estan parades. **ESTER**

EL SOLAR DE LA POLÈMICA

I és que la paralització de les obres és la darrera de les polèmiques que ha envoltat l'espai, on no es va començar a treballar fins dos anys després del desallotjament del CSOA Hamsa, l'agost del 2004. Durant l'enderrocament de les naus es van trobar uns dipòsits amb residus industrials tòxics i el projecte de la plaça que el Districte vol construir no agrada al veïnat. Aquest vol una zona verda, mentre que el consistori ja veu bé el projecte, amb molt de ciment, que li ha presentat el promotor.

OPINIÓ

Almeria, 9; us heu passat un ou!

Ja hi ha sentència per al cas del bloc que envaeix la vorera: no caldrà enderrocar l'edifici. Els veïns del carrer, sorpresos per la sentència, ja han anunciat mobilitzacions.

Roser Benavent

Amb una sentència fosca i sorprenent, la jutgessa que portava el cas del carrer Almeria ha fallat a favor de la propietat i en contra dels veïns i de l'Ajuntament central.

Recordem que el cas es va produir quan el Districte de Sants va donar una llicència per construir un edifici, deixant només cinc metres de vorera, quan a la resta de carrer en són set. L'Ajuntament central va dir que la llicència estava mal donada i va interposar-hi un recurs judicial.

De la sentència es desprèn que la jutgessa creu que, si l'Ajuntament ha donat la llicència, per alguna cosa deu ser, i no ha volgut escoltar més, ni tan sols al mateix Ajuntament central, que li diu que és errònia.

Ara, tant la comissió de veïns del carrer com el Centre Social de Sants volen desemmascarar el trist paper que ha jugat el Districte, que o s'ha inhibit o s'ha posicionat al costat del constructor. Per quins interessos? No ho sabem.

Per demanar responsabilitats polítiques i tècniques s'ha proposat una reunió amb la regidora Imma Moraleda. A més, l'assemblea de veïns celebrada el passat 14 de maig va acordar presentar-se als plens i les audiències públiques per exigir respostes.

En la vessant legal, el 23 de maig es va parlar amb l'Ajuntament central perquè interposés un recurs contra la sentència.

170 persones diuen 'adéu' al Papa

Imatge panoràmica de l'acte celebrat a l'Espai Obert. **(H)**

«Avui no estàs gaire catòlic? Dóna't de baixa de l'Església: Goodbye, Papa!». Sota aquest lema es convocava l'acte inicial de la campanya per donar-se de baixa en el registre del baptisme.

Helena Olcina Amigo
Sants

«Abandonar l'Església no només de cor, sinó també formalment». Amb aquestes paraules presentava Ferran Aguiló l'apostasia col·lectiva impulsada pel col·lectiu Nosaltres Marxem. La campanya, iniciada el 29 de maig a l'Espai Obert, compta amb múltiples adhesions, com ara l'actor Toni Albà, el bufó Leo Bassi i l'escriptor Matthew Tree. Aquest darrer va cloure l'acte llegint uns passtges del seu llibre *La vida després de Déu*.

«Tenim el dret a la llibertat de consciència i l'hem conquerit amb molt de sacrifici», proclamà Joan Carles Marset, de la Fundació d'Ateus de Catalunya, a les 200 persones que assistiren a l'acte. «No ens van preguntar en el seu moment si volíem formar part [de l'Esgésia] i tenim el dret de marxar-ne i de ferho públic», afegí.

A l'acte es van registrar 170 apostasies, però Nosaltres Marxem continuarà recollint-ne cada tarda a l'Espai Obert. Només cal omplir un formulari i lliurar una fotocòpia del DNI. «El 12 de juny lliurarem les actes a l'Episcopat, que tindrà 15 dies per donar-nos de baixa en el registre», va explicar Xedes Vallès, membre de Nosaltres Marxem. «El Bisbat té l'obligació de donar-nos de baixa, així que si no ho fan cal insistir-hi».

Raons per apostatar

Nosaltres Marxem

1 A l'Església només l'interessa allò que li permet preservar els seus interessos, pressionant la societat en contra de lleis que propicien la llibertat individual (avortament, divorci, etc.).

2 No volem que ens comptin com a part de la seva institució i estem en contra del manteniment de l'Església catòlica amb diners públics.

3 Els dirigents de la Conferència Episcopal pretenen manipular el pensament de la societat. Un exemple: la COPE.

4 La posició de poder que encara té es basa en coartar la llibertat de *tota* la ciutadania.

5 Donà suport al cop d'estat de Franco i a la dictadura i no ha demanat perdó públicament.

6 El Vaticà no ha subscrit alguns dels principals pactes internacionals de drets humans.

Jóvens de les Terres de l'Ebre al Casinet

El divendres 9 de maig es va presentar el col·lectiu Jóvens de les Terres de l'Ebre.

Irene
Sants

A l'acte hi van participar representants de la Plataforma en Defensa de l'Ebre, la Plataforma Prou Sal, la Plataforma Gent del Ter, la Plataforma Metropolitana contra els Transvasaments, la Federació d'Ecologistes de Catalunya, Pep Riera (pagès del Maresme) i els mateixos Jóvens de les Terres de l'Ebre.

A l'acte es va presentar la Plataforma Metropolitana contra els Transvasaments. **IRENE**

La setantena d'assistents va poder escoltar una breu explicació de cada plataforma i una exposició de fets concrets en relació amb l'aigua. Es va fer un repàs de les ciscumstàncies que efecten l'Ebre (aigua, centrals nuclears, massificació de parcs eòlics...), les problemàtiques ecològiques i hidràuliques de Catalunya i les d'altres territoris i pel maltractament del Ter.

L'acte també va servir per presentar la Plataforma Metropolitana contra els Transvasaments, que des de Barcelona s'ha oposat al transvasament proposat.

Encara que el 18 de maig més de 30.000 persones desfilessin per Amposta, el Govern no pensava derogar el transvasament. Però les últimes pluges han fet que les conques i els pantans hagin arribat a nivells força alts, cosa que ha fet que el Govern espanyol hagi decidit derogar l'actuació prevista.

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

1r de maig a les Cotxeres

Com cada any, la CNT va organitzar una trobada a les Cotxeres de Sants per commemorar el dia dels treballadors i les treballadores, sota el lema «El treball mata». L'organització també va convocar a la manifestació anticapitalista. La ja tradicional manifestació va aplegar unes 7.000 persones, i hi van participar diferents col·lectius, com ara la Xarxa contra els Tancaments i la Precarietat, l'esquerra independentista, organitzacions d'immigrants, el bloc llibertari, etc.

Torre Malaia, el documental

Totes els mitjans són bons per denunciar l'especulació. Així ho ha cregut el col·lectiu de veïns que s'oposa a la construcció de l'edifici d'11 plantes al costat de l'estació de Sants. Han fet un documental i un videoclip denunciant la polèmica obra del passeig de Sant Antoni. Els podeu trobar a BarriSants.tv o a la web contra la torre.

Sants es queda sense 'gurdwara'

El primer temple sikh de Catalunya i de la resta de l'Estat va obrir les portes el 1991 al número 75 del carrer Sagunt. Però el passat 16 de maig, el Guru Granth Sahib, el llibre sagrat d'aquesta religió, va ser traslladat al nou temple del carrer Rafael Campalans, a l'Hospitalet.

El COOP 57, d'assemblea anual al Centre Social

La Cooperativa de Serveis Ètics i Financers, que dóna préstecs a projectes d'economia social va aplegar unes 60 entitats en la seva assemblea anual de socis i sòcies.

Parèntesi

LLIBRE

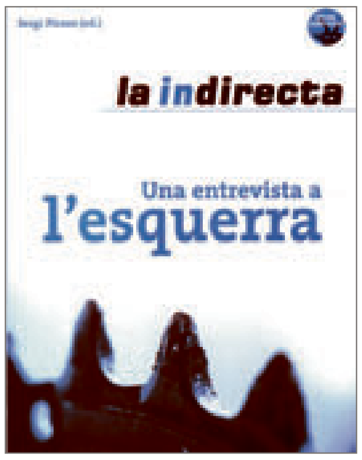
La indirecta. Una entrevista a l'esquerra

DIFERENTS AUTORS
VIRUS, 2008

Després de la desfeta històrica que va suposar l'ensorrament del mal anomenat socialisme real i la imposició global del model neoliberal, el somni d'una societat més justa, solidària i pacífica ha reaparegut amb una força que ningú pronosticava fa tan sols una dècada. I, bona alumna dels aprenentatges de la història, porta una motxilla plena de noves alternatives per a vells i nous problemes. Quines són? Què és el que proposa l'esquerra transformadora (de debò) avui mateix?

La indirecta. Una entrevista a l'esquerra repassa una bona part de la seva agenda a partir de la conversa amb alguns dels seus protagonistes més destacats i lúcids. Aquest llibre és una selecció d'algunes de les millors entrevistes que durant dos anys s'han publicat al setmanari *Directa* a activistes, ideòlegs i professors vinculats a la idea que un altre món és possible i, a més... ja s'està construint!

Guillem Sànchez i Barrull

MÚSICA

Musiquetes per a la Bressola

DIVERSOS ARTISTES
PROPAGANDA PEL FET

El projecte que aquest mes presentem és fruit i iniciativa dels Amics de la Bressola que, juntament amb altres col·lectius, fa possible un disc que recull 22 cançons populars infantils adaptades als nous temps.

Per a aquesta magnífica tasca de recerca i recreació, un interessant llistat de músics destacats del panorama musical català hi ha pres part activa. Joan Miquel Oliver, Quico el Célio, Joan Reig i Carles Belda —que aporta un tema propi a la proposta— són alguns dels artistes que hi participen, però l'autèntic pes pesant són els Xerramequ Tiquis Miquis i la veu de Núria Lozano (de La Carrau). D'entre totes les cançons tradicionals que hi apareixen, se'n poden destacar moltes, però personalment es pot dir que la recreació de «La lluna, la pruna» converteix la cançó bressol en *hit* de festa major. Un treball excel·lent i digne de ser recolzat i escoltat.

David Vázquez

CINE

Casual Day

MAX LEMCKE

En anteriors ocasions el cinema espanyol ja ha abordat la problemàtica del món laboral com a la desafortunada translació al cinema de l'exitosa obra teatral *El mètode Gronhölm* i la molt interessant *Smoking room*. Ara ens arriba *Casual day*, del jove director Max Lemcke.

Durant un cap de setmana, en el qual una multinacional concentra els seus treballadors i caps per aconseguir que –a través de les sessions amb un psicòleg i de *jocs*– puguin millorar el seu rendiment a l'empresa, es desvetllen les ambicions, traïcions i *arribismes* que s'hi poden donar. Àcida, cínica, divertida, amb uns diàlegs molt intel·ligents, encara que en alguns moments una mica tòpica, suposa una molt encertada radiografia d'una empresa multinacional d'avui dia. Són excel·lents Juan Diego i Luis Tosar, que encapçalen un repartiment una mica televisiu, però molt eficaç i compacte.

Lancelot

BURXANT ELS BYTES

El negoci de les patents en el programari

Aquest mes vull dedicar la secció a les patents de *software* i el que impliquen. Tothom té més o menys clar el tema de les patents farmacèutiques o els problemes derivats dels organismes modificats genèticament. Amb els programes informàtics passa una cosa semblant.

A una persona se li acut que fer doble clic sobre una icona perquè s'obri un desplegable és una bona idea i ho patenta (Microsoft ha demanat la patent del doble clic als EUA). Doncs bé, tot programa que usi aquest mecanisme haurà de pagar al propietari de la patent.

Molts usuaris comenten «A mi m'és igual, jo tinc un *windows* pirata!», però no s'adonen que usant els programes amb patents reforcen encara més aquest sistema pervers, ja que per molt que no paguin, en són usuaris. Imagineu-vos que l'empresa on treballeu vol comprar un programa. Quin comprarà? El que ja coneixeu o un sense patents per al qual, com que no el sabeu fer funcionar, haurà de pagar-vos una formació específica?

Si consumim aliments sense transgènics i a la farmàcia demanem genèrics, per què no fem el mateix amb els programes de l'ordinador?

Des d'aquesta secció de LA BURXA, us anirem recomanant programes sempre lliures de patents.

Bernat Costa

UN TOMB PEL DICCIONARI

ARROSSEGAR

***Arrossegar* o *rossegar* sembla clar que significa transportar un objecte de manera que vagi fregant el terra. El seu origen és «fer estirar per les ròsses». Les *ròsses* són cavalls vells i atrotinats. Fa més de 700 anys, arrossegar era acomplir un suplici que consistia a lligar un condemnat amb una corda a una ròssa i fer-li recórrer, així, els carrers i camins. La força expressiva de la paraula es va anar diluint fins al significat actual.**

Jordi Esteban
(informació extreta del DECLC, VII, 475)

LA CANÇÓ

L'aigua no està en venda

Que se n'entere tot quisqui:
som de les Terres de l'Ebre
i avui no venim de bones,
que venim ben emprenyats
perquè uns pardals que governen
diu que ara han firmat un pla
i mos volen fotre l'aigua,
i mos volen fotre l'aigua,
lo Delta i el Marjal.

Mira tu quina demagògia
gasten estos animals.
Després de tindre'ns tants anys
totalment oblidats
ara volen que els donessem
més diners *pa* especular.
Però, xiquets, si voleu aigua
haureu d'anar a buscar-la al mar

Que se n'entere tot quisqui
(...)

Que aquí no se toca ni un litro,
que és sabut de fa molts anys
que qui va contra natura
acaba en lo cul escaldat.
Que el Delta és la nostra vida
i l'Ebre, la nostra sang.
Fugiu, assassins d'arena,
neu a buscar-la a la mar!

L'aigua és vida... No al transvasament!

Pepet i Marieta

Aquesta cançó fou composta amb motiu del Pla hidrològic nacional ara fa sis anys. Amb motiu de la proposta de minitransvasament d'aigua de l'Ebre a Barcelona, ara és un bon moment per refrescar la memòria de les grans moblilitzacions en contra d'aquesta infraestructura.

RACÓ HISTÒRIC

Revolta de quintes

A finals del segle XIX l'Estat espanyol va estar en guerra gairebé de forma constant pel control de les colònies. Però qui va portar tot el pes d'aquestes guerres van ser les classes populars.

Per nodrir els exèrcits colonials es feien lleves per sorteig. Aquells que eren cridats a files havien de complir quatre anys de servei i només se'n podien alliberar trobant un substitut o pagant 2.000 pessetes, el sou que un teixidor guanyava en dos anys. Així, només les classes benestants es podien deslliurar de la guerra.

En el sorteig del 1869, l'ajuntament santsenc va voler evitar possibles brots de revolta deslliurant tots els mossos del servei mitjançant un pagament general repartit entre tothom. Però només un any més tard, el 4 d'abril del 1870, es van tornar a convocar els joves a quintes. La resposta no es va fer esperar. Prop de 2.000 dones i joves vinguts de l'Espanya Industrial i d'altres fàbriques van marxar fins al consistori santsenc (que era a l'actual encreuament entre Sants i Badal) i hi van entrar per la força.

Els regidors van fugir i les dones van abocar llistes, arxius i mobles pel balcó per ferne una foguera a la plaça del Consistori. A continuació, es van dirigir a l'església, on van tocar a sometent. Els carrers del barri es van omplir de grups armats buscant els regidors. L'alcalde, Gaspar Rosés, *Malanit*, fou atrapat, però es va escapar de la mort per la intercessió dels republicans. No tingué tanta sort Gabriel Carbonell, *Sastre*, el tinent d'alcalde, que fou passejat entre la multitud fins a la cantonada de Sants amb Sugranyes, on fou executat.

Els mossos es van dirigir cap al pont de la Rabassa, al límit entre Sants i Hostafrancs, on van aixecar barricades. Es van tallar els fils del telègraf i es va seguir tocant a sometent. Ben aviat, l'exèrcit va aparèixer al pont de la Rabassa, i els intents de parlamentar no van reeixir.

Malgrat tot, la resistència d'uns obrers mal armats contra la cavalleria i la infanteria no va durar gaire. Quan els militars van entrar als carrers de Sants van ser rebuts amb una pluja de pedres i testos llençats des dels balcons.

La revolta de Sants ben aviat es va estendre pel pla de Barcelona i pel Baix Llobregat, des d'on van arribar partides per mantenir la resistència. Com a resposta, l'exèrcit bombardejà Collblanc des de la muntanya de Montjuïc.

Agus Giralt

Gravat d'una barricada a l'Espanya Industrial.

FOGONS DE TEMPORADA

El seitó

El seitó, juntament amb la sardina, és un dels peixos blaus més consumits a la nostra terra. A principis d'estiu, quan el sol comença a escalfar la superfície del mar, s'inicia la temporada de pesca, i el trobem al mercat més aromàtic i gustós que mai.

És un peix molt preuat per fer-ne conserves en sal o salaó, sistema amb el qual s'obté la popular anxova. En ser petits, prims i allargats, fan de bon apilar als flascons de vidre o envasos de plàstic per ferne les conserves, i d'aquí vénen les expressions d'«anar anxovats» o «apretats com sardines dins una llauna».

Fresc, es pot consumir en vinagre, arrebossat, a la planxa o al forn. Com a anxova, s'empra en patés, en pizzes, en pasta, per acompanyar l'escalivada o el xató, o en qualsevol amanida que porti tomàquet.

La recepta: seitons en vinagre

INGREDIENTS:

1/2 kg de seitó fresc, sal abundant, 150 ml de vinagre de vi blanc, 50 ml d'aigua, oli d'oliva verge i all i julivert picolats

ELABORACIÓ:

Prepareu els seitons, traient-ne el cap, les vísceres i l'espina. Separeu-ne els dos filets i netegeu-los amb aigua.

Prepareu una salmorra tot barrejant el vinagre, l'aigua i una bona quantitat de sal.

Col·loqueu els seitons en un recipient de vidre o porcellana i cobriu-los amb la salmorra, procurant que quedin ben banyats. Guardeu-ho a la nevera unes 12 hores, fins que els filets siguin blancs i s'hagin endurit.

Retireu-los de la salmorra i col·loqueu-los altre cop en una plata, coberts amb l'oli i amanits amb all i julivert. Si us hi agrada un toc de picant, també hi podeu posar una mica de pebre vermell.

Marta Devesa

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Símbols feixistes

Casal Independentista de Sants

Fent un volt pels carrers de Sants, encara podem trobar vestigis d'una època tràgica per a totes i que no sembla haver-se superat, malgrat la destinació d'esforços per part de les administracions a fer-la oblidar. Ens estem referint a la simbologia franquista, la qual seria visible a tots i cadascun dels nostres carrers si no fos gràcies a la feina de diversos col·lectius compromesos amb la memòria històrica i la lluita per l'alliberament nacional del poble català, que els han anat traient i destruint en la darrera dècada, sota l'amenaça de rebre multes i/o penes de presó (com en el cas d'en Franki).

A Sants, a hores d'ara, hi ha més d'un centenar d'aquests símbols: des de les plaques del Ministerio de la Vivienda fins a carrers com el del General Almirante (que fou cap de l'Estat Major del general Franco a la batalla de l'Ebre) i el carrer Muntadas (propietaris de l'Espanya Industrial, que van convidar Franco a la fàbrica, on també hi confeccionaven banderes franquistes), fins a ostentosos monuments com el monòlit *Por los caídos* que trobem a Montjuïc, on fins fa poc hi lluïen l'àguila i les fletxes i on encara hi ha una frase a l'arc principal que honora els que van donar la vida per Espanya.

Nosaltres, el jovent, estem indignats, però com es deuen sentir els centenars de persones que van patir la guerra, l'opressió, la persecució i, fins i tot, la mort? Què deuen pensar els nostres avis veient que tot i haver passat la dictadura i la transició i tenint, suposadament, un govern d'esquerres, ningú fa res perquè s'esborrin aquests símbols?

Des del passat 31 d'octubre del 2007 ja tenim un nou Dia dels Innocents, el dia en què la ciutadania va creure que s'esborraria del mapa tota aquesta xacra, és a dir, el dia que es va aprovar la Llei de memòria històrica.

Més de 10 anys revolucionant el barri

L'Assemblea de Barri de Sants (ABS) va néixer fa més de 10 anys, íntimament vinculada als centres socials autogestionats i okupats que vertebraven el moviment juvenil de Sants.

Extret del llibre 'Més d'una dècada revolucionant el barri'

Els grups que dinamitzaven els espais okupats de l'Hamsa, Can Vies o La Morada (amb tímides aproximacions de la gent del Casal Independentista) van entendre la necessitat d'un espai polític comú on compartir les experiències que es vivien en la nova realitat política del barri. Així, entre els anys 1997 i 1998 nasqué, sense gaires pretensions, el que es denominà *Assemblea de Barri*.

En aquells anys, les activitats que ocupaven el temps dels activistes eren les tasques relacionades amb la gestió dels centres socials i de les activitats i xerrades que s'hi desenvolupaven. L'ABS (Assemblea de Barri de Sants) servia per coordinar campanyes i mobilitzacions vinculades amb l'okupació. Complementàriament, diferents línies de treball van començar a enriquir el seu bagatge polític, com ara LA BURXA o la lluita contra les ETT.

Les succesives festes alternatives suposaren una oportunitat per traçar complicitats entre les lluites del barri. L'estiu del 1999, l'acte central de festes fou una assemblea entorn de l'especulació. S'hi convidà membres del Centre Social i de la Comissió de Veïns/es de la Bordeta. D'allà sorgiren manifestos comuns sobre la recuperació de solars per a ús social, que s'enviaren al Districte, i l'establiment de col·laboracions permanents amb LA BURXA. També va ser el primer any que la Festa Major Alternativa convocava actes en favor del Correllengua.

Al llarg dels anys 2000 i 2001, el barri vivia un creixent formigueig associatiu que transformà l'ABS. Inicià un procés de reflexió i d'actualització del projecte a la nova realitat: la confluència de sensibilitats i generacions diferents però amb maneres de fer similars.

Els centenars de milers de persones que a Barcelona sortien contra l'Europa del capital i la guerra tenien el seu reflex al barri, en una ABS que ja no era patrimoni exclusiu dels centres socials okupats i que cada vegada més era un espai on els veïns podíem discutir «sobre el barri que volem».Cada vegada més, s'ampliava l'espai polític i millorava la quantitat i qualitat dels espais vinculats a l'Assemblea. *L'altre mapa de Sants* plasmava gràficament com l'ABS s'ha estès i diversificat, teixint complicitats i recuperant, cada vegada més, diferents aspectes de la vida quotidiana de la gestió burocràtica.

Un llibre per als 10 anys

Més d'una dècada revolucionant el barri és el títol del primer llibre editat per l'Assemblea de Barri de Sants (ABS). Entre les seves pàgines podem trobar un resum de la història i la tasca de l'ABS i dels col·lectius que la conformen.

L'ABS celebra el seu aniversari a les Cotxeres

Ivan Miró
Sants

Presentació del llibre *Més de 10 anys revolucionant els barri* a les Cotxeres de Sants. **JORDI SOLER**

Amb motiu del seu 10è aniversari, l'Assemblea de Barri de Sants (ABS) organitzà el 25 de maig una jornada d'intercanvi de la xarxa de col·lectius que treballen la transformació social des de realitats de base i local. Sota el nom de «Revoluciont el(s) barri(s)», a les Cotxeres de Sants s'hi exposà la feina quotidiana de l'ecosistema polític del barri. La jornada estigué marcada per la pluja, que impedí assolir un dels objectius: que el veïnat pogués conéixer les diferents lluites i alternatives de Sants.

Tanmateix, va ser un dia per a la trobada, el coneixent mutu i la convivència entre aquestes realitats. Les cooperatives de consum van mostrar la seva tasca d'apropament entre productors i consumidors de productes ecològics; veïnat afectat per l'urbanisme depredador denuncià la *Torre Malaia* o l'assetjament immobiliari de Vallespir, 25; Nosaltres Marxem anunciava la campanya d'apostasia col·lectiva, i altres projectes, com el Casal Independentista i Can Vies, oferien materials i història recent a qui volgués conéixer-la. Un mercat d'intercanvi i un dinar de més de 100 persones, a càrrec i en benefici de «La repressió no ens tallarà les ales», van ajudar a la relació social distesa. A més, l'ABS preparà una exposició de més de 100 cartells dels darrers 10 anys de lluites a Sants, combinada amb material audiovisual.

Finalment, es presentà el llibre *Més de 10 anys revolucionant els barri*, s'analitzà els moviments socials dels darrers anys i es féu una crida a aprofundir i estendre l'autogestió a més aspectes de les nostres vides. A més, experiències germanes com la Plataforma en Defensa de la Barceloneta i companyes de Santa Coloma compartiren vivències i estratègies de cooperació social.

Universitats lliures: estudia pirata!

Taller de costura a la Universitat Pirata de Barcelona. **MILES DE VIVIENDAS**

Llicenciar-te de forma gratuïta o aprendre noves maneres de relacionar-te amb el saber. Nous projectes universitaris aposten pel pensament crític, la investigació col·lectiva i altres maneres d'utilitzar i produir coneixement.

Aida Sánchez
CanalSolidari.org

La universitat entesa de la manera convencional és més lenta, quan no poc inclinada, a experimentar i assumir els canvis en qüestions com la producció i la gestió del coneixement, els nous models organitzatius socials, el desenvolupament local o la independència dels poders públics i dels interessos comercials.

Conceptes com disciplina acadèmica, relacions institucionals, dependència d'organismes i institucions no tenen cabuda a les anomenades *universitats lliures* o *pirates* que han sorgit arreu del món en els últims anys. El que caracteritza a aquestes noves institucions és una manera comunitària, lliure, autònoma i cooperativa de produir i concentrar informació de domini públic.

«El que no m'agradava realment quan estudiava a la universitat tradicional era l'enfocament comercial o mercantil que aquesta havia adoptat en els últims anys. També es notaven molt els interessos polítics i empresarials», explica Paula Álvarez, que s'està especialitzant en programari lliure seguint els seminaris i tallers de la Universitat Nòmada.

«Té inconvenients, com ara que les sessions siguin en aularis diferents cada vegada o que no tens una atenció tan directa dels ponents, però sens dubte és una opció a l'avantguarda en temes que a mi m'interessen, com ara el programari lliure o les alternatives a la mundialització», continua. «Moltes persones pensen que, com que no obtens un títol oficial, la formació no és de qualitat, però això no hi té res a veure. Jo he tingut sessions amb conferenciants de nivell i autèntics gurus, com ara Richard Stallman», afegeix.

A més de la Universitat Nòmada, a l'Estat espanyol han sorgit en els últims anys altres iniciatives com la Universitat Pirata de Barcelona, la Universitat Lliure Experimental (ULEX) de Màlaga o la més recent Universitat Autònoma de l'Atlàntic, assentada en el municipi gallec de Taragoña. Aquestes entitats agrupen col·lectius educatius i culturals que sense afany de lucre aposten pel desenvolupament local.

«Veiem l'educació i la investigació com una condició fonamental per sortir de patrons de pensament i de comportament estancats, en una repetició perpètua», expliquen des de la Universitat Pirata. «Volem dotar-nos de sabers que ens permetin analitzar i respondre a la realitat que ens envolta. Per això ens urgia obrir un espai on aplicar el tractament rigorós de l'acadèmia a temes que a les institucions queden arraconats per manca d'interès del mercat», afegeixen.

«Aquestes universitats són espais experimentals perquè creadors i creadores locals, moviments socials i culturals, el veïnat i la ciutadania puguin desenvolupar les seves iniciatives i projectes, així com gaudir d'una àmplia oferta cultural amb tota llibertat», assenyalen des de la ULEX.

Les propostes que es poden trobar en aquests espais van des dels clubs de lectura, teatre o música, fins a l'ecologisme, la integració social, l'educació per a la salut i el desenvolupament sostenible. A més, la formació sol ser gratuïta o per un preu simbòlic.

Univesitat LLiure d'Estiu

Miguel Ángel Torrijos

La Universitat Lliure d'Estiu (ULE) és un projecte educatiu que pretén crear espais on el coneixement escapi de paràmetres com el pensament únic, l'adoctrinament, l'homogeneïtzació i el mercantilisme. Diferents eixos conformaran el programa (tallers, xerrades, taules rodones i rutes) que es duran a terme a diversos indrets de Barcelona entre els dies 13 de juny i 31 de juliol. De moment, estan confirmats els tallers de vídeo, ràdio, electricitat, informàtica, català i llengua de signes i xerrades sobre economia, filosofia, rols i models socials.

La ULE es pot entendre com una modesta resposta a la Llei d'universitats (aplicació a casa nostra de l'Espai Europeu d'Educació Superior, altrament anomenat *Pla Bolonya*). Aquesta llei potencia els actuals lligams entre escoles i universitats amb empreses privades amb l'única finalitat d'orientar els objectius de l'educació a les necessitats econòmiques i productivocompetitives d'aquestes. La ULE pretén treure l'ensenyament d'aquests *centres de programació* per fomentar la formació entre iguals, l'horitzontalitat en la transmissió entre el coneixedor i el receptor, és a dir acabar amb els rols de mestre i alumne. En contraposició al model actual, en el qual la influència de l'empresa és cada cop més gran –fins i tot determinades aules porten el nom de l'empresa *patrocinadora*– la ULE proposa un model autogestionat. Les iniciatives són assumides mitjançant el recolzament mutu i cap d'aquestes té afany de lucre.

Un altre aspecte que cal destacar de la ULE és que moltes de les activitats tenen com a finalitat donar resposta a necessitats dels moviments socials. Tallers com els de ràdio, disseny web, redacció i maquetació pretenen que es comparteixin els coneixements per evitar l'especialització i que les tasques relacionades amb la difusió puguin ser assumides per més persones dins dels grups d'afinitat.

Una de les últimes activitats és uns tallers sobre cooperativisme i municipalisme llibertari, on les companyes del Projecte A compartiran experiències i pràctiques que actualment desenvolupen a la població de Neustadt (Estat alemany).

http://unilliure.sants.org
unilliure@gmail.com

LA BORDETA MON AMOUR

Participació ciutadana

Comissió de Veïns de la Bordeta

Ara farà un o dos anys, i com a mesura per desbloquejar el projecte de Can Batlló, vam proposar a l'Ajuntament un pla de 20 equipaments de barri, com a contrapartida als molts habitatges que ens havien *colat* a les modificacions del Pla general metropolità. Després de l'acord i per sorpresa de tots, el Districte ens va convocar i ens va presentar un informe d'una consultora contractada per ells per fer un laboriós estudi, on, després de gràfics i *power-points,* ens van ensenyar com a conclusió la mateixa llista d'equipaments que havíem reclamat nosaltres.

Ara el Districte ens ha presentat un Pla d'acció del Districte on la majoria d'accions urbanístiques que proposen són, fixa't-hi, les que el Centre Social i la Comissió de Veïns hem anat demanant en diversos documents...

És això la sublimació de la democràcia participativa? Potser si la feina la fem els veïns podríem prescindir dels polítics. Tot un estalvi.

Però no ens enganyem. El paper ho aguanta tot i des del moviment veïnal ens estem plantejant donar contingut a la paraula *participació*. No des de postures de conxorxa sinó de control del poder.

Ara que els nostres barris s'inundaran d'accions, siguin del PAD, de l'ARI, de l'AERI, del Pla de barris o del que sigui, volem que els veïns afectats hi tinguin veu. Però no al final per dir «amén», sinó al principi per dissenyar els canvis.

De cada acció prevista en aquests quatre anys en volem data i termini d'execució, pressupost i fitxa tècnica prèvia de l'acció a fer. Amb això convocarem els veïns, constituirem una comissió veïnal per a cada obra i elaborarem un conjunt de propostes perquè els tècnics acabin de dissenyar-la.

Volen participació? A veure si és veritat!

Cultura

15 anys de Borinots

Els Castellers de Sants van celebrar el darrer mes de maig el seu 15è aniversari amb la participació de moltes entitats santsenques.

Agus Giralt
Sants

Enguany els Castellers de Sants han volgut celebrar el seu aniversari d'una forma ben especial. La festa es va iniciar el 10 de maig amb tota una sèrie d'activitats que la colla havia preparat per fer a la plaça Màlaga, però que la pluja va obligar a traslladar a les Cotxeres de Sants. Tot i això, la festa no es va veure deslluïda i van ser molts els que es van apropar a l'acte.

Tot es va iniciar amb una xocolatada i amb l'«Operació Enxaneta», una gimcana preparada per apropar els més petits a la colla. Després de l'actuació dels Margeners de Guissona i dels Castellers de Sants (moment en el qual les castelleres de la colla van aixecar un castell de dones), fou el torn de les entitats del barri, que van aixecar cadascuna un pilar de tres. Al vespre hi va haver l'actuació de Circ de Karoli i Tortell Poltrona i la música de Meztuca.

La festa va finalitzar l'11 de maig amb les matinades i l'actuació dels Castellers de Vilafranca i dels Capgrossos de Mataró, juntament amb els Castellers de Sants, que van fer una gran actuació amb un 3 de 8, un 4 de 8 i un 2 de 7. L'acte va acabar amb un dinar popular a les Cotxeres i la projecció del film *Castells del món*.

Durant les jornades d'aniversari es van lluir molts castells. **ÀLEX C.**

Can Vies arriba a l'11è aniversari

Superat el tràngol de la demanda, el CSA Can Vies va celebrar el seu 11è aniversari amb nombroses activitats obertes al veïnat.

A. Giralt
Sants

La festa d'enguany, tot i veure aigualides algunes activitats per la pluja, ha tornat a ser un èxit, tant pel que fa a l'assistència de gent, com pel fet de ser la primera festa d'aniversari després de superar la demanda de TMB.

El dissabte 10 de maig la pluja va obligar a suspendre la gimcana matinal, preparada amb el nom d'«Humor Amarillo» i el ja habitual Cercaquintos. El que no va poder impedir ni la pluja fou el desenvolupament de la manifestació demanant la llibertat d'en Franki (el jove terrassenc empresonat acusat, entre d'altres, d'ultratge a la bandera espanyola).

La festa va continuar el diumenge 11 amb una marató de curts, el dilluns 12 amb una ruta històrica que va recórrer algunes de les gairebé 40 cases okupades que hi ha hagut al barri, el dimecres 14 amb un sopar i el divendres 16 amb una marató d'espectacles organitzada pels tallers de teatre de Can Vies.

El dissabte 17, dia fort de la festa, es va celebrar a la plaça Màlaga amb un dinar, una manifestació en defensa dels espais d'autogestió i un concert de Yak42, Belly Beer i Última Kalada, tots ells grups del local d'assaig de Can Vies, a més de la participació dels Raperos d'Emaus. El diumenge 18 la festa es va cloure amb un torneig de futbol i un pica-pica.

Pau Riba al primer acte de la Faràndula

Pau Riba a *Poetada*. **JORDI SOLER**

Amb l'ai al cor va començar el primer acte de «Divendres, faràndula a Sants» el passat dia 23 de maig. L'actuació proposada va ser *Poetada*, de Pau Riba, mítica icona rebel de finals del segle passat.

Roser Benavent
Sants

El projecte «Divendres, faràndula a Sants», endegat per l'Assemblea de Barri de Sants per incrementar l'oferta d'oci compromès al barri, va encetar-se al Casinet d'Hostafrancs amb incertesa per la novetat del format.

La primera prova va ser superada amb l'assistència d'unes 120 persones. L'espai estava organitzat al voltant de tauletes que donaven cert aire de cabaret i l'artista no va defraudar el públic. Amb una proposta de risc, com ho és qualsevol basada només en la poesia, Pau Riba va anar saltant de poemes llargs i complexos a pensaments microscòpics o instantanis, fent passar una molt bona estona al públic assistent.

L'innovador projecte continuarà el proper dia 6 de juny amb l'actuació de El sobrino del Diablo. Juan, el cantautor de Gràcia, vindrà aquest cop acompanyat per la banda al complet, i oferirà les seves enginyoses lletres i la complicitat que és capaç de transmetre. Finalment, el grup d'àcid-jazz funk Jazztà tancarà la temporada el divendres 27 de juny.

Després d'aquestes tres actuacions, ja s'està programant la temporada 2008-2009, en la qual l'Assemblea de Barri té la intenció doferir una proposta mensual.

El mostrador

Els horitzons de la llibertat

Cooperativa Germinal

El diumenge 15 de juny tindran lloc les primeres Jornades de la Repera!, on consumidors i proveïdors de productes ecològics es trobaran i intercanviaran experiències, reptes, reflexions i expectatives.

Cada vegada hi ha més gent que aposta per un model de consum diferent, més conscient i crític, entenent-lo com una eina més de transformació social. Les cooperatives i els grups de consum de productes ecològics som cada dia més nombroses i, alhora, més pagesos i pageses es van animant a fer agricultura agroecològica, fugint de l'agroindústria i defensant una altra manera de treballar la terra. Ells també estan creant la seva pròpia xarxa. El moviment va creixent i van sorgint reptes, propostes i inquietuds que afecten tant els consumidors com els productors. Alguns d'aquests estan pendents des de fa un temps i d'altres són més nous, i és en aquestes jornades on els volem donar cabuda.

Les jornades es centraran en quatre eixos: models de responsabilitat compartida entre productors i consumidors, models de distribució i possibilitats de fer compres conjuntes, segells participatius entre productors i consumidors, i participació social.

Són unes jornades totalment obertes, on esperem que s'animin a participar el major nombre de grups i cooperatives de consum, i pagesos/es i productors/es d'arreu de Catalunya i pobles veïns, perquè la idea és conèixer-nos tots plegats.

I no pel fet de ser un moviment pensem, treballem i ens organitzem tots igual i amb el mateix ritme, sinó que hi ha tants colors com persones, i es tracta d'escoltar-les i enriquir-nos tots, i intentar trobar nexes.

Les jornades serviran per escalfar motors i assentar les bases de treball de cara a l'octubre. Tant pageses com consumidores ja estem treballant per tal de fer una bona posada en comú. Som conscients que en una sola trobada no podem arribar a grans conclusions de consens. L'objectiu és ser el punt de partida de tot un procés; el juny és com un preàmbul. Igualment, pels pagesos és un mes de molta feina i, en part, per això es va plantejar així. Volem acabar aquestes jornades amb la sensació que hem aprofitat el temps però també pensant que hi ha molta feina per fer.

Estan obertes a tothom. Us hi esperem! Seran el 15 de juny, de 10 h a 19 h, al Centre Cultural Can Fabra (Segre, 24).

Per més informació o per confirmar l'assistència: lapera@pangea.org

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Capçalera de la manifestació en suport de Franki al seu pas pel carrer Pelai de Barcelona. **TONI**

Dos anys i set mesos de presó per una bandera

Els Mossos d'Esquadra van detenir el 28 d'abril Francesc Argemí, més conegut com *Franki*. El jove terrassenc compleix condemna al centre penitenciari Brians 2 acusat, entre d'altres, d'ultratge a la bandera espanyola arran d'uns fets ocorreguts l'any 2002.

Irene
Sants

La notícia de la detenció i el posterior empresonament de Franki s'ha estès considerablement per amplis sectors de la societat.

Els fets es remunten a la festa major de Terrassa del 2002, quan amb una cercavila es demanava a l'Ajuntament de Terrassa que retirés la bandera espanyola de la façana durant les festes i, finalment, aquesta es despenjà. El resultat: policies municipals intentant recuperar la insígnia, cops de porra, empentes i corregudes i una bandera espanyola estripada. El consistori va voler recuperar els 80 euros que costava la bandera i va denunciar qui creia responsable dels fets. En el judici, Argemí va ser condemnat pels delictes d'ultratge a la bandera, atemptat contra l'autoritat i desordres. El jutge d'aquest cas, Enrique Rovira del Canto, era conegut per haver estat jutge a l'època franquista i va emetre la sentència condemnatòria, tot i que cap dels policies municipals no havia pogut afirmar que Franki es trobés al lloc dels fets. Segons el jutge, el fet que ningú no el veiés no significava que no hagués comès el delicte. L'any 2006 l'Audiència de Barcelona va ratificar la sentència, però una campanya de denúncia pública va aconseguir posposar l'ingrés a la presó fins esperar l'opinió del Tribunal Suprem. Aquest va desestimar el recurs interposat i va ratificar la condemna a dos anys i set mesos de presó per a Francesc Argemí. Posteriorment, la jutgessa María del Prado García va donar ordre als Mossos d'Esquadra de detenir el jove sense esperar el que és habitual en aquests casos: el requeriment d'ingrés voluntari a la presó.

FICCIÓ O REALITAT?
Franki es troba ara mateix empresonat al centre penitenciari Brians 2, a Martorell. La majoria d'experts jurídics que s'han referit al cas han afirmat que és «estrany» el fet de l'empresonament davant delictes de tan poca alarma social i on no hi ha hagut danys a ningú. El moviment de solidaritat que s'ha creat per reclamar l'alliberament del jove s'ha anat estenent com una bassa d'oli arreu dels Països Catalans i tothom coincideixen a afirmar que la condemna que està complint Argemí és fruit de la seva implicació en els moviments socials i que s'ha volgut castigar, d'aquesta manera, els moviments alternatius. A més, tant Solidaritat Antirepressiva de Terrassa (SAT) com Alerta Solidària i Rescat han denunciat les irregularitats que han envoltat el cas. La darrera d'aquestes irregularitats va ser el mateix empresonament, que es va dur a terme sense cap notificació prèvia.

MÉS MOBILITZACIONS I ACCIONS
El dijous 29 de maig, coincidint amb el ple municipal a l'Ajuntament de Terrassa, es va convocar una concentració de suport al jove. La concentració, que va aplegar 300 persones, va demanar, una vegada més, l'alliberament immediat i sense condicions de Franki. La família del jove, coincidint amb el primer mes d'empresonament, va emetre un comunicat mostrant el seu rebuig a «les irregularitats del procés judicial», agraint les mostres de suport i confirmant que hi ha la possibilitat del tercer grau. Finalment, demanen un canvi en el Codi Penal vigent.

Més informació:
http://llibertatfranki.org

944 dies per una bandera?

La realitat és que en el Codi Penal vigent l'ultratge a la bandera és un delicte. Aquest està tipificat a l'article 543, en el capítol de delictes contra la Constitució. L'antecedent directe d'aquest article és la Llei de seguretat de l'Estat, promulgada el 1941 per castigar actituds contràries a la «nación española».

Els Països Catalans se solidaritzen

Vic, Sabadell, Tortosa, València, Gandia, Ribes, Castelló, Molins de Rei, Valls i Palma són alguns dels llocs on s'han fet accions de suport a Franki. Cal destacar les accions dutes a terme a Barcelona, on dues persones es van penjar d'una grua de la Sagrada Família i tres més, d'un pont a la B-23.

Mocions als ajuntaments

Molts ajuntaments ja han presentat mocions reclamant l'alliberament d'Argemí: Berga, Badia del Vallès, Vilafranca del Penedès, Llinars, Arbúcies... La majoria de mocions han estat aprovades, però encara n'hi ha de pendents d'aprovació. Per la xarxa ja estan circulant perquè altres candidatures les emprin com a model de document.

Perill: la família reial en bici...

L'Associació per a la Defensa de la Bicicleta va presentar una denúncia administrativa contra la Infanta Cristina i Iñaki Urdangarín. El motiu de la denúncia és la vulneració de l'Ordenança de circulació de vehicles i vianants pel que fa a l'ús de la bicicleta. La denúncia és una acció reivindicativa per posar en evidència que complir la normativa és molt difícil, fins al punt que ni tan sols la família reial ho fa.

SOLIDARITAT

Manifestació per la llibertat dels detinguts del Raval

El dissabte 17 de maig unes 200 persones es van manifestar pel centre de Barcelona per demanar la llibertat immediata de les 10 persones empresonades, del barri del Raval, acusades de formar part de cèl·lules terroristes islàmiques que volien atemptar al metro.

Amb la marxa, convocada per familiars i amics dels detinguts i per l'Associació Papers i Drets per a Tothom, l'Associació Cultural Pakistanesa de Barcelona i l'Associació ARMEN de la Comunitat Pakistanesa, es volia reivindicar el respecte a la presumpció d'innocència, a més de denunciar l'espectacle policial, judicial i mediàtic que va envoltar les detencions del passat mes de gener.

Els convocants de la marxa sostenen que les actes de l'empresonament estan plenes de contradiccions i que no hi ha cap prova objectiva que recolzi les declaracions del denominat «testimoni protegit» d'acord amb les quals es va decretar presó.

Juny de 2008

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al vespre al CSA Can Vies
(c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
Plana web: www.barrisants.org/laburxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Gemma Parera Álvarez, Pau Canela, Soto, Bernat Costa, Jordina i Laia Sánchez Amat, Carme Roselló, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Yolanda, Irene Jaume, Marc, Miquel Darnés, Agus Giralt, Marta Devesa, Albert Garcia, Àlex C., Jordi Esteban, David Vázquez,Casal Independentista de Sants, Comissió de Veïns de la Bordeta, Assemblea de Can Vies, Cooperativa Germinal, Lancelot, Ivan Miró, Guillem Sànchez i Barrull, Natàlia Ramos, Aida Sánchez, Nicola i Roser Benavent.

PILAR MORENO GARCÍA:

«Ara mateix no posaria el meu pare o la meva mare en una residència privada»

Pillar Moreno García fa força anys que treballa en el sector de la dependència i és testimoni dels abusos laborals que s'hi cometen. **JORDINA**

És fisioterapeuta i presidenta del Comitè d'Empresa, per UGT, d'Euroresidencia Sanitas Les Corts. Des del 7 d'abril el sector de la dependència, que inclou residències, centres de dia i serveis d'ajut domiciliari i teleassistència, està en vaga indefinida, per reclamar un conveni català que doni uns sous més dignes i unes condicions laborals més favorables.

Jordina Sánchez Amat
Sants

Quina és la gènesi del conflicte?
Es va convocar la vaga perquè a la primera Mesa Tècnica que hi va haver les patronals ens oferien vuit euros més per sobre de la taula salarial del conveni estatal, que marca 860 euros bruts per un auxiliar a jornada completa. A la següent reunió només es va doblar aquest increment. El 2 d'abril la patronal va decidir trencar les negociacions a causa de la proposta de vaga indefinida que començaria el 7 d'abril.

Demanem que el personal no qualificat cobri 1.000 euros bruts. Des que el 1996 va començar la regularització del sector i es va fer el vigent conveni estatal, s'han modificat algunes coses, però segueix sent un sector mot precari. A més, el conveni no s'ha negociat mai a Catalunya, i aquí no hi ha les mateixes condicions que a la resta de l'Estat.

Quins altres aspectes del conveni cal canviar, a part dels salaris?
Hi ha molts punt precaris dins del conveni; un és el de les convocatòries internes. Es diu explícitament que quan hi ha una vacant es cobrirà mitjançant convocatòria interna, però que, quan la direcció consideri els llocs de treball de la seva confiança, no n'hi haurà. El resultat és que sempre es tria a dit.

Estem treballant molt en l'organització direcció-treballador. Hi ha abusos. Jo no els he rebut en pròpia pell, m'han respectat com a tècnica, però he vist practicar, per exemple, un «ara et dono vacances, i el dia abans te les trec perquè no tinc gent» o «ara falta una companya vostra, si us plau, entre totes...». «Entre totes» significa quatre *iaios* més per aixecar, quan ja en porten 10. Les auxiliars tenen una posició molt difícil, amb molta sobrecàrrega de treball, no se les està valorant.

> **«Les residències s'estan quedant buides, fins ara no havia vist aquesta manca de personal»**

I si agafes la baixa, compte. Tot i que les persones que treballen en aquest sector, que estan aixecant pesos, tenen patologies diverses, si s'agafen la baixa «és que s'està *columpiant*». No és que aquesta persona s'hagi fet mal perquè l'empresa no està suplint les vacances i les baixes de les seves companyes.

La gent està cremada, i marxa... Un fisioterapeuta aquí, per conveni, està cobrant 1.079 euros. Te'n vas a hospitals o a un sociosanitari, amb conveni XHUP (Xarxa d'Hospitals d'Utilització Pública), i en són 1.800, fent la mateixa feina o més. Som sanitaris, però les residències estan englobades al sector serveis, no a sanitat. Així ho va estipular el Govern.

UGT es nega a un augment de les subvencions al sector privat.
Les empreses privades estan rebent unes subvencions, aquest any del 6,2%, de les quals els treballadors no estan veient res. És més, als *iaios* els apugen un 8% el cost de la plaça, i tu no en veus res, ni en el sou ni en el material de la residència.

En aquest context, s'entén que hi hagi tanta manca de personal.
És brutal. La major part del personal són o dones o personal immigrant, mà d'obra barata. De fet, algunes subvencions es destinen a portar gent de fora i contractar-la. Ells s'ho prenen com que és una empresa, a la cerca del màxim benefici amb mínima despesa. Però estem treballant amb persones, es mereixen una qualitat, no una quantitat.

I el fet és que les residències s'estan quedant buides. Jo no l'havia vista abans, aquesta manca de personal. L'any que ve sortiran moltes places en el sector, i no es cobriran.

> **«Les auxiliars pateixen molta sobrecàrrega, no se les està valorant»**

Hem estat fent entrevistes i la gent ens respon que per aquest sou se'n van a remenar caixes a una fruiteria, que almenys si cauen no passa res, però amb un *iaio* sí que passa, hi ha demandes, hi ha negligències.

I pel que a tu et fa sentir...
I el xantatge emocional, és clar. El principal tema és el xantatge emocional que hi ha, amb i sense vaga. Els serveis mínims estipulats per la Conselleria són els d'un festiu, en què no s'afaita, no es dutxa... i això s'està fent. És una vaga molt entre cometes perquè no oblidem que són persones, i les estem tractant com a tals. S'està demostrant que estem en serveis mínims tot l'any. I com saben que nosaltres mai direm que no, se n'aprofiten. El problema serà quan comencem a dir que no. No crec que triguem gaire.

L'1 de maig vau fer una vaga que vau titllar d'«a la japonesa».
De fet, ha estat així durant tota la vaga... Amb la quantitat de pacients que ha d'atendre cada auxiliar, tenen uns quatre minuts per fer una higiene, que significa, per exemple, rentar el *iaio* sencer, vestir-lo, afeitar-lo, rentar-li la cara, canviar-li el llit i tornar-lo a posar al llit. Per fer una dutxa calen uns 6-7 minuts reals. O sigui, no tenen 15 minuts com diuen les estadístiques, perquè hi ha un volum de pacients superior al que aquestes diuen.

El que es va fer va ser les higienes com cal, amb 15 minuts; es deixaven coses per fer a l'altre torn, i aquest a l'altre torn, i és clar, això comporta queixes dels familiars, que en aquest context ja convenen. Necessitem més que mai el suport dels familiars.

Com han respost els familiars?
Els familiars estan tan cremats com nosaltres, i ens han donat molt suport. Sincerament, ara mateix no posaria el meu pare o la meva mare en una residència privada –i ho tinc molt clar–, mentre que abans jo deia «com no posarem el pare en una residència, si tindrà més comoditats». I no, no és veritat. No tenen l'atenció necessària. Perquè no volen que es contracti més gent.

Vinyeta

Agenda

[DIJOUS 5 DE JUNY | 19.00]
ASSEMBLEA INFORMATIVA: L'EQUIPAMENT SANITARI AL BARRI
[SALA SANT MEDIR]

[DISSABTE 7 DE JUNY | 19.00]
FESTA ALTERNATIVA ALS BOUS DE BORRIOL (FAB)
Xerrada i passi de vídeo.
[CAN VIES]

[DIVENDRES 13 I 27 | 20.00]
CINE FÒRUM
La batalla de Argel i *El violín*.
[ESPAI OBERT]

[DIMECRES 4, 11, 18 I 25 | 19.30]
INTERCANVI DE CONEIXEMENTS I MASSATGES
[ESPAI OBERT]

[DILLUNS 23 DE JUNY | 21.30]
REVETLLA DE SANT JOAN
Sopar, diables i música.
[PLAÇA D'OSCA]

[15 DE JUNY - 31 DE JULIOL]
UNIVERSITAT LLIURE D'ESTIU
[DFERENTS ESPAIS DE BARCELONA]

[DIMECRES 25 DE JUNY | 20.00]
XERRADA: ELS ÚLTIMS CASOS DE REPRESSIÓ ALS PPCC
[CASAL POPULAR DE LES CORTS]

[DIVENDRES 6 I 27 | 21.00]
FARÀNDULA A SANTS
El Sobrino del Diablo Band. Jazztà.
[CENTRE CÍVIC CASINET D'HOSTAFRANCS]